

Kanizsa 1979

Butterfly, pillangózva úsztunk a bánáti rizlingek felé,
Háton úsztunk a szódában,
Az Éva pincérnőn meg mellen,
Aztán beugrottunk a Tiszába.
A halott költők fellóttak egy világító rakétát,
A biztonság kedvéért a part utánunk jött,
Ha fuldokolnánk, közelünkben legyen.
Kikecmeregtünk az iszapból, mi, az önkéntes mutánsok,
Az új faj képviselői: Milorad Grujić és Vojislav Despotov
A békaember-disznók.
Hogy nyoma maradjon ennek a vízimunkának,
A Tiszában hagytuk fehér holttestünket, és
Csuromvizesen beszaladtunk a könyvtárba, ahol
Éppen kezdetét vette az írotábor.

Becskerek

A Bega menti
becskereki családi ház falairól
még sokáig rám tekint
egy tájkép, Dürer metszete.
De jó formám van, egészen modern,
jól emlékszem.

Városi hálózat

Felhúdom negyvenhármas csizmámat,
és mint Orfeusz, leereszkedem a földalatti
világba, melynek ajtaján tábla: tilos bemenni.
Hirtelen szeretnék visszafordulni,
hogy végignézzem a világbajnokságot,
hogy leszedjem a leplet a porról.
Térdig gázolok az iszapban, a szennyben,
mely évek óta csordogál a csövekből
és a rácsokból,
térdig gázolok ebben a tápértékű
masszában, én, a fiatal biokémikus.
A szennyvízcsatornában mindig tavasz van,
április, május, június.
Elemlámpám megvilágítja a sok apró állatkát,
a csatorna rühatkát,
a milliányi elvetélt emberi csecsemőt.
Alig állom szeretetteljes,
szende és szemrehányó tekintetüket.
Mindannyian rám hasonlítanak,
ők is bekapcsolódtak a műholdas programba.

Krakkó

